

Ontslag

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 7 mei 2009, ingekomen op 8 mei 2009, is appellante in beroep gekomen tegen een besluit van verweerster van 24 april 2009, houdende een ontslag voor zover rechtens vereist op grond van artikel 3.8 lid 1 juncto artikel 3.17 lid 2 CAO PO wegens plichtsverzuim.

Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties in het geding gebracht. De zaak is op 3 juni 2009 te Eindhoven door de commissie behandeld in aanwezigheid van appellante en haar gemachtigde. Namens verweerster waren aanwezig de heren, directeur van verweerster en, waarnemend directeur van de school te, vergezeld van de gemachtigde van verweerster.

2. De feiten

Appellante is als lerares sinds 1 augustus 1973 bij (de rechtsvoorgangster van) verweerster werkzaam met een werktijdfactor 0,5269, laatstelijk blijkens haar akte van benoeming als lerares aan de school te

In de tweede helft van 2008 is het functioneren van appellante van de zijde van verweerster in toenemende mate aan kritiek onderhevig geweest. Die kritiek had betrekking op zowel het functioneren van appellante in haar functie alsook op haar wijze van communiceren met ouders en collega's. In november en december 2008 betrof het met name dat zij ten onrechte haar beweerdelijke paranormale gaven in haar beoordelingen betrok en dat zij afspraken met ouders niet nakwam, waardoor zij naar het oordeel van verweerster onrust veroorzaakte bij de ouders. Op de feitelijke gang van zaken en de inhoud van de gevoerde gesprekken hebben partijen zeer verschillende zienswijzen.

In e-mailwisseling in december 2008 heeft appellante de heer tegenover collega's als een "zielige man" gekwalificeerd, die het op haar gemunt heeft.

Per brief van 17 december 2008 heeft verweerster appellante een schriftelijke waarschuwing gegeven en daarbij aangegeven er van uit te gaan dat het daarbij blijft tenzij in de toekomst gemaakte afspraken opnieuw niet worden nagekomen.

In een gesprek op 22 december 2008, waarvan een verslag zich bij de stukken bevindt, constateerde de heer dat zowel voor appellante als voor de heer naar zijn oordeel een onwerkbaar situatie is ontstaan.

Afgesproken werd dat appellante op 9 januari 2009 haar werkzaamheden zou beëindigen, dat zij in dienst zou blijven van en in de gelegenheid zou worden gesteld om zich te oriënteren op een andere baan, mogelijk binnen

Nog diezelfde dag heeft appellante aan de heer telefonisch te kennen gegeven daar niet mee in te zullen stemmen. Op 22 december 2008 is door de heer het neerleggen door appellante van haar werkzaamheden gekwalificeerd als "een soort schorsing". Het telefonisch bericht van appellante van 22 december 2008 dat zij van een en ander afzag en de mailtjes en telefoontjes vervolgens in de kerstvakantie waren aanleiding tot de definitieve schorsing.

Bij besluit van 5 januari 2009 is appellante met ingang van woensdag 7 januari 2009 voor de duur van maximaal 4 weken geschorst. Daarbij is haar de toegang tot scholen ontzegd.

Ondanks die uitdrukkelijke ontzegging van de toegang tot scholen is appellante op 7 januari 2009 naar de-school gegaan en heeft zij geweigerd, één- en andermaal daartoe gesommeerd, de school te verlaten. Zij begreep en begrijpt niet dat en waarom zij geschorst is en was en is van oordeel dat zij in redelijkheid haar werk moest kunnen overdragen.

Op 8 januari 2009 verscheen appellante wederom in de school. Pas na lang aandringen van de heer, die eveneens naar de school was gekomen, heeft appellante zich neergelegd bij de situatie en heeft zij de school verlaten. Vervolgens is er op 8 januari 2009 een gesprek tussen de heer en appellante in het kantoor van verweester gevoerd. In dat gesprek is de nieuwjaarsreceptie van het bestuur op 8 januari 2009 aan de orde gekomen. De heer stelt appellante uitdrukkelijk haar komst naar de nieuwjaarsreceptie te hebben verboden; appellante stelt dat de heer haar dat heeft ontraden doch dat zij meteen heeft aangegeven dat zij voor de nieuwjaarsreceptie was uitgenodigd en daar dus zou verschijnen. De nieuwjaarsreceptie werd niet gehouden in een van de scholen van verweester. In dat gesprek op 8 januari 2009 is tussen appellante en de heer uitdrukkelijk gesproken over de eerder op 22 december 2008 besproken regeling; in de ontwikkelingen tot dan zag verweester geen reden tot ontslag op staande voet.

Appellante is vervolgens naar de nieuwjaarsreceptie gegaan. Bij brief van 9 januari 2009 is appellante op staande voet ontslagen “wegens ernstig plichtsverzuim” zonder nadere feitelijke omschrijving daarvan.

Bij beslissing van 3 april 2009 heeft deze commissie het beroep van appellante tegen de schorsing en het ontslag op staande voet gegrond verklaard. Daaraanvolgend heeft verweester de bestreden besluiten ingetrokken.

Bij brief van 1 april 2009 heeft verweester aan appellante het voornemen te kennen gegeven haar voor zover rechtens vereist wegens plichtsverzuim te ontslaan. Dat plichtsverzuim is in die brief uitsluitend gegrond op de gebeurtenissen van 7 en 8 januari 2009. Na daarop door de gemachtigde van appellante gegeven zienswijze heeft verweester het bestreden besluit genomen waarbij aan de in het voornemen vermelde gronden is toegevoegd dat het functioneren van appellante regelmatig aan kritiek onderhevig is geweest.

3. De standpunten van partijen

Appellante is van oordeel dat geen sprake is van plichtsverzuim omdat zeker na de intrekking van het schorsingsbesluit overtreding van de daarbij opgelegde verplichtingen haar niet als plichtsverzuim kan worden verweten subsidiair dat zelfs al zou haar het feit dat zij op 7 en 8 januari 2009 naar school is gekomen kunnen worden verweten dat niet zodanig ernstig is dat de zwaarste disciplinaire sanctie is gerechtvaardigd.

Appellante is voorts van oordeel dat ten onrechte aan het ontslagbesluit mede ten grondslag wordt gelegd het algemene verwijt dat haar functioneren voorafgaand aan het ontslag op staande voet regelmatig aan kritiek onderhevig is geweest. Die grond kan en mag het ontslag niet dragen omdat appellante daarover niet haar zienswijze heeft kunnen geven en ook overigens omdat zij betwist dat zij ooit te laat zou zijn gekomen of te vroeg naar huis zou zijn gegaan, dat de samenwerking verre van optimaal zou zijn geweest en dat zij regelmatig studiedagen zou hebben verzuimd.

Op het verweer van verweester zal hierna voor zover nodig worden ingegaan.

4. De beoordeling

Na de bij brief van 17 december 2008 gegeven “officiële waarschuwing” kunnen verwijten ter zake van het functioneren van appellante voordien haar niet als plichtsverzuim in het kader van het voorgenomen ontslag worden verweten.

Andere dan de concreet in de voornemenbrief genoemde verwijten kunnen evenmin grond vormen voor het bestreden ontslag. Plichtsverzuim als grond voor ontslag dient

door de werkgever concreet en feitelijk bij het voornemen te worden benoemd; zonder dat is immers verweer daartegen niet mogelijk.

In de voornemenbrief is als plichtsverzuim uitsluitend benoemd het ondanks de schorsing op 7 en 8 januari 2009 komen naar school, het daar niet direct gevolg geven aan sommaties van de directie en het verschijnen op de nieuwjaarsreceptie.

Desgevraagd heeft verweerder niet kunnen aangeven van welk plichtsverzuim anders na 17 december 2008 sprake zou zijn geweest.

De commissie handhaaft haar oordeel op 3 april 2009 uitgesproken dat aan appellante het feit dat zij op 7 en 8 januari 2009 naar de school is gekomen en dat zij op 8 januari 2009 naar de nieuwjaarsreceptie is gekomen niet zeer ernstig kan worden verweten; naar het oordeel van de commissie is de disciplinaire maatregel van strafontslag aan dit plichtsverzuim niet evenredig. Dit geldt temeer na de intrekking door verweerder van het schorsingsbesluit.

Het voorgaande brengt mee dat het beroep gegrond moet worden verklaard.

5. De beslissing

De commissie voornoemd,

verklaart het beroep gegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 3 juni 2009 door mr.A. Schellart, plaatsvervangend voorzitter, mr. L.A.S. Boersen, mr. A.A.M. Mollee, drs. T.E. Sikkema en mr. drs. W.G.A.M. Veugelers, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.